

Chtíc, aby spal

Adam Michna z Otradovic

(1607-1676)

1. Chtíc a - by spal, tak zpí - va - la sy - ná - čko - vi,
mat-ka jež, po - no - co - va - la, mi - láč - ko - vi:

Ny - nej, roz - koš - né dě - tát - ko, sy - nu bo - ží,

ny - nej, ny - nej ne - mluv - ňát - ko, svě - ta zbo - ží.

2. Tobě lůžko jsem ustlala,
Spasiteli,
tvory k tvé chvále svolala,
Stvořiteli:
Nynej, krásu a korunu
svrchovaná,
nynej, milujících cenou
vinšovaná.

3. Nynej, ta jest matky žádost,
holubičko,
nynej, všech andělův radost,
má perličko:
slávu, chválu vždy nenabudeš
od mamičky,
když se vyspíš, jestli budeš
med včeličky.

4. Osladímť ním tvou kašičku
k tvé libosti,
otevřeš, vím, tvou hubičku
k té sladkosti:
Nynej, ráje mého kvítku,
rozmarýne
z tebeť sobě dělám kytku,
jež nezhyne.

5. Ó fialo, ó lilium,
ó růže má!
Nynej, vonné konvalium,
zahrádko má!
Ó loutno má, ó labuť má,
můj slavíčku,
nynej, líbezná harfo má,
cymbálíčku!

6. Na drobrou nec, ej hubička,
nynej dítě,
kolíbat bude maticka,
nynej hbitě:
Spí miláček, umlkněte,
andělové!
se mnou k Bohu přiklekněte,
národové!